

Ех, цигани! Солodka воля,
Золотий перелив гітари.
Кочувала світами доля,
Як підхоплені вітром хмари.

Доле, доле — степи та ватра.
Для печалі нема причини.
Замінили дома й машини
Скрип возів та блаґенькі шатра.

Забуваються холод, голод —
Забувається все поволі.
Але голос, циганський голос,
Одинокий, як вітер в полі, —

Що він будить, за чим він тужить?
Станеш, глянеш, зітхнеш, згадаєш:
Розказав би, що душу сушить,
Але й назви йому не знаєш.
